

Bliver i ham.

„Og nu, mine Børn, bliver i ham, først vi, naar han aabenbares, kunne have Arimodighed og ikke skulle blive besjæmmede af ham i hans Tilkomme." — (1 Joh. 2, 28.)

Bliver i ham. Saaledes led det i Johannes' egen Sjæl, der med en Hjærlighed, som det antaar sig en Brud, hang ved Herrens Serlighed. Saaledes led det i frødefuld Ydighed og i salig Erfaring og hans Ord: Bliver i mig og jeg i eder. (Eph. 13, 4.) Paulus jubler midt i Trængsel, fordi han er sikker paa sin Almen i ham: „Jule, Jule kan stille ham fra Guds Hjærlighed, som er i Kristus Jesu, vor Herre." — (Rom. 8, 38-39.)

„Miner, første Børn, bliver og gaa dog ikke tilbage! I er min Rød, af dem som ikke kender. Skilket som mest sigt Søn skulde det ikke være for mig! Saa kom jeg jo i Fremtiden ganske alene til Sønnen, der skal stille eder, som forlade ham, ved sin venstre Side. Bliver, første Børn, bliver!" I samme Betænkning som disse Salterdoris Ord kunde ogsaa vor Leffis Uraad være ment: „Kærligheden vil da sige til sine Børn, at han paa Herrens Tilkommehedag vilde gjerne med Arimodighed og Glæde skue paa dem og ikke besjæmmede ved, at de manglede paa Herrens højre Side. Dog, Johannes indbetæller vel med Ordet „i" ogsaa sig selv — som han saa gjerne gjør — i sin Børns Tal og haaber tilligemed dem, ved at blive i Jesus, at bevares til Sørens forborgne Liv, til Saligheden, forat de tilhænger skulle have Arimodighed, naar Kristus, deres Liv aabenbares. Da, i hans berlige Tilkomme, skulle alle være mere, alle, som ikke er bleve i ham, blive besjæmmede. Med Skraf skal de da se, hvad de har nægiet, at Jesus er den Kristus, Guds Liv og Løve i en og samme Person, og Høgtende for hans Kønne skulle de raabe: „Guds Fæder, den store Tug er kommen, og hvem kan bestaa!" (Mat. 16, 17.) At bestaa med Arimodighed for ham skal han de kunne, som bliver i ham, og som han kender, hvorfra de er, nemlig af ham selv, Kristus af Kristus. „Te kristne underviser

man først og fremst om, af hvem de har deres Rød, nemlig af Kristus; dernæst om, hvem Kristus er og derpaa lader man dem trostigen dø." (Vulter.) Paa den sidste Tid følger Herrens Tilkomme. Naar vi nu erkender, at den sidste Tid er forhaanden, saa lader os oplæse vore Hoveder, efterdi vor Fortælling staaer til. Hjærmen alle Høns angfælige og iærnelige Alager maa dog deres Fæder: „Herrens Tilkomme er nær" lyde seirværende. Jo dalsere deres Rød, des nærmere deres Døds. Bliver vi kun i ham, medens han hemmelig over sin Røgt, da skal vi bestaa for hans Kønne, naar han skal aabenbare sin Serlighed og belyse det Raab, som Rønden lærer Bruden: „Kom! ja kom Herre Jesu."

Herre Jesu, til din Raade tur at, thi du er vor Børn, i at blive hos dig, her til Hjærpe du er alle. I den sidste Tid, vilde skilket frastige Bildigheder, i hvilken Antikristen, hvis det var muligt, skulle fortære ogsaa dine Udvalgte. — midt skilket Kærlere, der af din delige Sandhed kunne sig et Uvaskede og som den gamle Slanges bedrøgtige Fæder, uvaldet forføre den gamle Verden. — midt skilket lærmende Fæder, der med Skragt: „Roder os lunderise dine Bædd og skilket hans Strikler." I den reise sig og imod dig, Herre Jesu, du die Hølske Salvede Slange, og omringe dine Helliges Leir og din effede Tind — o Herre, se til deres Trædier og deres Liv og giv dine Træende som berer dit Rød, Bestandighed og Taaustidighed, Hødem og Enfoldighed at vi kunne blive bestandig indtil Enden. Venar os Herre i dit Ord, og naar alle det evige Livs Bæffe, hvoremed du her har gjort dine Træende rige, skulle samlede udgøde sig i den Strøm, der skinnende som Skraf udgaaer fra din Throne, da lad da ogsaa os og vore Børn aabenbares i din Serlighed, som du har givet os og forjættet os at se. Venar os indtil Enden at vi kunne blive værdige til at udfra Alt, som skal se i den sidste Skund og at kunne bestaa for dit Kønne, Amen. (Vesfer.)

Wahne Ord.

I sin Prædiken paa 1. Søndag i Advent siger Vulter til de Ord: „Se, den Sange kommer til dig!"

„Sange kommer, ja visstelig! Du kan ikke komme til ham og hente ham, han er dig for høt og høt; med din Anstrengelse, Møje og Arbejde kan du ikke naa til ham, som at du ikke kan rose dig, som om du ved din Fortjeneste og Værdighed havde bragt ham til dig. Nei, Herre Menneffe, at Fortjeneste og Værdighed forlaar ikke her, og der er Jule uden det Rangel paa Fortjeneste og Værdighed paa din Side, Jule uden det Røde og Børshjærighed paa hans Side. — Og dermed fordammer alle de skændige Værdomme om den frie Vilje, som kommer fra Guden. . . . der alle lære, at vi stille af den frie Viljes Kraft først søge Gud, somme til ham og løbe efter ham og erberde os hans Røde. Vagt dig, vagt dig for denne Gift; det er det Djeveldsære, hvoremed at Verden er forført. Jævend du paa lader Gud og søger ham, som Gud først være kommen og have fundet dig. Gud maa lægge den første Sten og begynde i dig, forat du kan søge ham og bede til ham; han er allerede tilstede, naar du begynder at søge. Men er han der ikke, saa begynder du Jule uden det Røde, og det kan meget værre, jo større og belligere Gjerning, du forestager dig, og du bliver en forstøttet Skindelig. Men, spørger du, hvoremed skal man da begynde at blive from, eller hvad skal man gjøre, forat Gud skal begynde i os? Sæter du da ikke, at du Jule kan gjøre, end ikke en Begyndelse til at blive from, lige skilket som det staaer til dig at søge og fuldendes? Gud allerede tilbøret det at begynde, befordre og fuldende. Alt, hvad du begynder, er Sand og bliver Sand, det se kan skilket ud, som det vil; du kan intet andet end hende, du gjører hvad du vil. Derfor ere alle Skilketærdomme forførende Værdomme, naar de lære, at man selv skal gjøre Begyndelsen, bede, gjøre gode Gjerninger, . . . blive aandelige og dermed søge Guds Raade. Men saa vil du sige: Paa den Vis-maa jeg jo, jaalenge jeg lever og virker uden Gud, blot efter

min frie Vilje, udbøvedigt hende og kan ikke undgaa Sunden, selv om jeg gjør kun, hvad jeg vil. Svar: Ja ganske vist er det saa, at du maa blive i Sunden, du gjør, hvad du vil, og det er Sandt. Hvad du gjør afene af den frie Vilje. Thi hold du selv var stand til at fri Vilje at undlade at lynde eller til at gjøre det, som er Gud behageligt; hvortil beboede du da Kristus? Du har vilde han have været, om han havde udgød sit Blod for dine Sunders Fædd, naar du af dig selv havde den Frihed og Styrke, at du kunde gjere noget, som ikke var Sand. For derfor ber af Evangeliet, hvoremed det gaaer til, naar Gud begynder at gjere os fromme, og hvad der er Begyndelsen til at blive from. Det er ingen anden Begyndelse end den, at den Sange kommer til dig og begynder det i dig. Men at du høret og sammener Sandhed, det har heller ikke af din Kraft, men af Guds Raade, som gjør Evangeliet frugtbart i dig, som at du freet det. . . . Endvidere, at Evangeliet prædikes, og at den Sange kommer, det har heller ikke ved din Røgt eller din Fortjeneste. Gud maa gjere det af blot og ved Raade. . . . Se, dette menses ord de Ord: Tin Sange kommer. Ikke søger du ham, han søger dig; ikke finder du ham, han finder dig; . . . din Træ kommer fra ham, ikke fra dig; og Alt, hvad Træet stræfer i dig, kommer fra ham, ikke fra dig."

Guds Beskjæmme.

„For Gud han er som søt en Borg." En gammel Fortælling fra Tredveaarskrigen lytter sig til stuyphus ved Zarstedt: General Pappenheim havde skrevet sin Hærs og Højskole et Skuffe fra Zarstedt for at beskade byen, da dens Indvaanere var gode Værdmere. Han sendte en Udsending til Borgemeesteren med den Besked, at Værderne maatte overgive sig og blive Skatoliser, ellers maatte de dø. Det le skede den 12te Mars. Ogle Zarstedt som i den stærke Uværdelse.

Værdene høret ogsaa om det og sagde freidig: „Hvor uden et Skrif, er Hjælpen nærmest." Den samlede alle Værdene, gik med dem i fest-

ligt Tog til Alpphat, mens han lod dem synge Luther-Sangen: "Vor Gud han er saa fast en Borg." Han lod ogsaa samtidig Mieskaffere ringe. Da Pappenheim saa Toget og horte Sangen, forandrede han sig meget. Presten bad saa Generelen om at lade Sørkedis Jubboggere i Fred, de havde jo ikke gjort ham noget. Og den modige Geistlige kan lide ogsaa høit. Pappenheim belæde sine Soldater at drage bort Det lange Tog af Skolebørn med Presten i Spidsen vendte tilbage til Boen, idet de sang: "Nu takker alle Gud." Presten fortalte nu Bøgermeritteren, hvordan det havde gaaet for sig, og sagde: "Den 12te Mars vil vi seire som en Feldtag." Dette skede ogsaa.

Et er sikkert: Vor Lutheriske Kirkes gamle Hjerteligheder, her de gamle Luther-Salme, er sammen med Guds Ord, hvorfra de har sit Udspring, de bedste Raaden mod alle Fiender af den lutheriske Tro, og naar og naar disse angriber os, skal vi som sin Sørkedisprest freidigt stemme: "Vor Gud han er saa fast en Borg, han er vort Skjold og Berge."

Lidt om Værksted Skolen.

Dr. Redaktør—Det er nu meget længe, siden der var skrevet noget om Pacific Lutheran Universitet, som de i gamle Dage kaldtes. I 1892, tror jeg det var, lyste jeg en Artikel i "Amerika" af Prof. Dr. Emb, hvor han meget omhyggelig beretter om sit og Brues Rejse til Stuten og Værksted. Han beskriver den elegante og bekvemme Rejse med Northern Pacific R. R., de skønnede Scenerier, den lette, dejlige Luft over "The Rocky Mountains," og det vakre, solrige Værksted, — en virkelig naturskøn Park, med de vidtgrønne Træer og det stolte sneklædte Mt. Tacoma Baggrunden. — en Havnere Plads for en Skole kunde neppe tænkes; og slutter med at sige: Der har Værksted Skole glori et stort Bæret.

Det, som da blev sagt, var vist bare den nøgne Sandhed, og det er de den Dag idag. Men har vi alle hørt den samme Mening om Jærelsestude til denne Dag? Vist ikke! — Men jeg var for kort, sagdes der; hvad skulde Pengene komme fra? Ja, det er Spørgsmaal har nok han, som har staaet i Spidsen for det, gjort sig selv oste; megen Stammer, Møje og Mangel har han haft, under endt Angst og god Angst, som og hørte hvad naar berer Vidnesbyrd om.

Men hvorfor dvæle saa ved et skræbeligt Menneſke? Sagen, som er arbejdset for, er værd større Opvækkelse end vi skræbelige Menneſker kan gøre; thi hvad kan være større her i det Jærelsestudies Land, end at opret-

te Skoler, hvor de Smaa, som er døbt til Kristendommen, kan oplæres i den kristelige Børneopdragelse? Cyrettet der er den Børneopdragelse, som har været drevet og fremdeles drives, nu med tre Rarere med en Flod af 80—100 Smaa, i otte Klasser i Koret, med Undervisning i det norske og det engelske Sprog (en saadan Menneſke-skole, som vi lutheriske kristne her i Landet maa have).

Naar Børnene da er konstruerede og har Goner og Midler til at fortsætte, kan de da gaa paa Akademiet for paa det samme Grundlag, med Kristendommen som den røde Tråd i Undervisning og Tugt, videre at uddanne sig til gode og nyttige Børnere af dette store og magtige Land, og træde alle, Borgere i det evige himmelste Rige.

Det at saa denne Gjærning udført paa dette Sted, maatte det gjøres, om her er gjort; oprette denne Menneſke-skole og dette Akademi. Støtverket blev påbegyndt i en Tid, da Udgifterne var lave, det var Jærelsestude og Kærlig i alle Ørene, i alle de Alder, som Puget Sound har, — de ubere Skove, Bjergdeist, Jæleri, Søfart og det rige Jærmland, havde her og i det østlige Washington, i Idaho, Oregon og California, hvor vore Folk fandtes spredte overalt. Alle talte om de store Jærelsestude i Jerubonebygning og Puers Kalva, om den overmaade hurtige Vægt, som de allerede anlagte Bøer fik, og om det milde, gode klimaet herude. Om andet kunde Resultatet blive, naar man leandte en Mand som Jærmland, Dyrskud med Paaarg fra den norske Synodes Prester, om at se, hvad der kunde gjøres for at oprette en Værksted her? Hvad kunde, sige jeg, Resultatet blive andet end vel, om hvad det blev? Jærmland Jærmland, som Wanden med det rette Syn for Betødningen af Menneſke-skole for de store med Undervisning i samme Land; — han, som lige fra han blev Præsident maatte hænne mod Modstanderne, samme Væge, og som under Kaadepalgsstriden i den norske Synode var at til Tilfomsmand, og som en Herid og kampdygtig Stridsmand, gjærnden lige i Røde paa vore Samplads og med Sundhedens Jær-Saaben sig til høre og til venstre Udvaldet blev, ved Guds Ords Kraft Seier og den rene Sandheds Besættelse.

At en saadan Kamp og Seier maatte enhver lære at erkende, hvor dyrebart og nødvendigt, for denne og alle Tider, Bevarelsen og Adbreddelsen af Sandheden er. Skal den fremdeles bevares og udbreddes, maa der Skoler til, hvor man kan lære Kristendommen Sandheden og lære at meddele den til andre. Dette er vi vel alle, som har vor Kristendommen og

Børneopdragelse har, som omtrent enige om.

Men hvad var da Kariagen til den Statur og Modvilje, som blev saa utvivelig Mandt dem, som før var begejstret for dette Jærelsestude, og som havde lot Penge ind i de Votter, som lodes tilslags til Jærelsestude for Børnens Opførelse? Der var ingen anden Grund end denne, at han, som stuer Land og Rige, og som affætter og indvotter Fortid i Kirke og Stat, lod komme en Skisse over det hele Land. Skisselen var alt gik ned, og Penge var neppe til at faa; ogsaa Votterne paa Værksted gik ned i Værksted og kunde ikke helges; Jærmland betog dem, som havde tænkt at tjene Penge; her bliver Tab, de Penge kommer ikke tilbage med Kenter, dette er Jærmland, det er galt anlagt, her er jo bare en Sandærken! Beskrivelsesmidler derud tog af, den Water, som før gik over Tjærmland, som nu bare to Skage daglig. De, som havde lovet Penge did for at hjælpe Jærelsestuden frem, vilde nu have dem igjen, de trængtes til eget Brug. Hvor skulde saa den arme Corporation saa Penge fra? Der var intet muligt Samsund at holde tilbage paa, men en stor Skjæde, her er end de arme Styrkere, der stod i Spidsen, kunde magte. Og dog under hele denne Orkenvandring brøde i den hårdhjertige Børning den store Gjærning hvortil den var bestemt, lige fra Jærelsestuden, den 14de Oktober, 1894 indtil den Dag idag, ti megen Besigtigelse for baade store og smaa.

Næm nu til Værksted.

Stom nu en Tur til Værksted med de nye elegante Sporvogne, som gaa fra Tacoma over balt Dime fra Skofsen for om Morgenen til Skoffen ved om Katten. — Rejse frem og tilbage koster nu 15 Cents; tag saa en Tur rundt Puget Sound, Oregon Idaho og California, og du vil finde P. V. R. Elever i antværsfulde og betrodde Stillinger. Se ind i en og anden Prestegaard, og du vil finde Jærmland selv at være Elever fra P. V. R. i Værksted. Og glem ikke dem, som har gaaet herfra til Værelse College og til vort teologiske Seminar for at uddanne sig til Tjærmland i Guds Kirke. Hvad mere kunde man vente af denne Skole? Herrens har visst holdt sin besigtigende Haand over den og ladet Gjærningens Lykkes sang over Jærmland.

Og tillad mig at sige det, som vi den Gang ikke kunde se. Gode de Tider, som vi nu de sidste ser har har høit, sommel, da Toget paa Pacific Lutheran Academy blev lagt paa, og Bindure og Tøer lat ind, vilde vi aldrig have hørt overleu om Pengefabrik paa Votter, eller at det var for stort anlagt, eller at Votter-Spekulationen ikke burde findes ved et

skæbeligt Jærelsestude. Nei, da havde det lydt: Det er bare et Spørgsmaal om en kort Tid, saa har vi vore Penge igjen, og mere til, og Værksted kunde staaet der gjældfri. Ja, dette som vi forfærende Menneſker se nu, men ikke dengang.

Hvad har vi nu maadet ved af den Bedrøvelse og Smerten, denne Skisselen Skjæde har voldt os? Skriften siger os: "Bedrøvelsen efter Gud virker Dødelighed til Salighed, som ikke fortrodes; men Verdens Bedrøvelse virker Døden." Hvad anden Bedrøvelse har det vel været end Tabet af Talere og Genier? Vi tør nu vende om, erkende vor store Uafnemlighed og glæde os i den Jærmland og Trøst, som Skolen har høit, og vise vor Skjæde og Tak derud, at vi nu alle, unge og gamle, efter Guds er med at saa den Skjæde, som endom holder paa Børning, betalt, saa at den velsignede Gjærning, som der drives, ikke længere maa gøres under Tryk af Pengemangel og Længsel af den ene for at betale den anden.

Ja, lad os nu alle gjøre, hvad vi kan, saant ingen behøver at gjøre sin Gjærning tillende; thi det er ikke jævligt. Den, som har fulgt med i den norske Besøknings Udvalning i dette Land, ved af hvilken stor Betædning Værelse College har været; af den samme Betædning er Pacific Lutheran Academy og Business College for os her paa Pacific Kysten! Vi trænger vel uddannede Mand og Kvinder i Kirke og Stat.

Den, som har sagt, at den efter en glad Giver, oplade Hjærterne til villygen at give, og dertil fremdeles holde sin besigtigende Haand over vor Jærmland Skole.

E. E. Satro.

Verdsalighed.

En verdslig Mand er som ostet en meget øgret Mand. I de allerfleste Tilfælde er det ikke let at naa frem til nogen større Agtelse i Verden uden at være verdslig.

At være verdslig er at have sine væsentlige interesser i det, som hører dette Liv til, saasom Rigdom, Ære, Jærmland og Bekjendte. At denne Jærmland er stor, vil ingen, som tror Guds Ord og fjender sig selv, negte. Verdsaligheden ligger som en Taage over Folk og Land; den maa igjend den alle maa i. Den kan sammenlignes med den Kuffet, som Jubboggerne i de store Bøer maa leve og vandre i Dag efter Dag og Uge efter Uge. Og saa end en Synod jærmlade Bøer for en Tid og give sig ud paa Landet, hvor der er ren Luft, saa kan ingen af os slippe bort fra Verdsalighedens Atmosfære; den er overalt.

Men som Verdsaligheden er til overalt, saa vil den ogsaa gjennem-

trange alt. Og naar den faar gjen-
neutrønge ogsaa det som skulde mod-
virke den og husefor blæse bort dis-
se talke Svo- og Magister og bringe
lidt mere af klar og ren Luft. — Da
først bliver det rigtig farligt og for-
leude.

Og det som skulde bedst modarbejde
den, saa den ikke til raade Grunden
alene, det er det kirkelige Arbejde.
Dette Arbejde skulde jo isølge sin Art
og Veitvænne bringe det dertil, at
man til Søn og Smag for noget be-
dre, end hvad det verdslige er. Og
det kirkelige Arbejde skulde ikke bare
paa et Omroade, men paa alle, sigt
mod det Naal. Men er nu ogsaa
dette saa? Er nogen værdig, at
der i alle Ørens af det kirkelige Ar-
bejde virkelig tages sigt paa at mod-
arbejde den overhaandtagende Verde-
lighed?

Vi har hørt Kritik over, at en Prest
i New York indviede en Saloon. Det
blev betragtet som verdsligt eller
noget som ikke var bedre. Vi læser i
Bladene baade mild og kraftig Pas-
tale af, at der sørges og deflameres
for St. Claus ved Juletrafikterne.
Ogsaa dette betragtes som verdsligt
eller noget som ikke er bedre. Men
der er vist en hel Række igjen, som
burde være omtalt, men som der i det
midste toles først langt om.

Saa i. Eff. til en Del selskabsfore-
ningsmøder, hvor du vil finde, at
Bordene er saaledes dækkede, at du
maakte tro, sigt du ikke var bleven
vunt med det, at det var Bryllups-
gilde. Den ene skæner sigt at over-
gaa den anden i Antal af Retter. Og
mangfoldige af disse lægger mere ud
til et saadant „Festmaalstid“ — om
det er bare en Gang om Aaret, —
end hun gennem hele Aaret uder i.
Eff. til Missionen. Er sigt verds-
ligt? Der holdes Menighedsamøder,
hvor Hoff opføres sigt, som om de var
i en „Jovaball“ paa en Valgdag. Og
mange af disse Røder bequnder og
hatter med en meget magt Andagt.
Er sigt verdsligt? Der holdes
Bryllupper, og Vielsen skal være i
Kirken, og Hølet kan være uoffaa be-
todesigt; men der er næsten ingen,
som har Salmebog med. Ikke en-
gang Brudeparret vil være sigt gam-
meltdags, at de vil have Pøg med, saa
de kan synge Viessesalmerne paa sin
egen Bryllupsdag. Er sigt verds-
ligt? Ja, der holdes Begravelses-
møder, hvor det gaar til ontrent paa sam-
me Maade. Er sigt verdsligt? Der
holdes Juletrafetter, hvor St. Claus
er kendt; men i Kirken, hvor Re-
sten holdes, har man stabled sammen
en saadan Menge af Barer, at man
skalde tro, at man var ved et „De-
put“ straks efter „the way freight“
var passeret. Og disse skal de deles
ud, saa hver — Prest og Møller the-
regnet — faar sit. Og det tager ofte
uoffaa langt ud paa Stølden, førend

alle Gjernend er fundne. Og saa
skal da Gæster og andet lignende be-
res omkring til alle sammen. Og
naar saa dette er færdigt, ser Kir-
ken ud som en af de smagste Restau-
ranter, man kan komme ind paa.
Sover nogen oandelig Sans og Jæ-
lelse skal der vel til, forat man ma
indrømme, at dette var noget verds-
ligt? Saa holdes der store Fester
i det frie — Missionsfester og andre,
hvor Hundreder af Rensetter er
samlede. Stortaler er skaffede paa
Bladen. Sangfor, et eller flere, li-
geaa; Hornmusik kan ogsaa fore-
komme. Men mens der bedes, sørges
og toles, er en stor Del af Forstandin-
gen knuete i enkelte Tilfælde endog
den største Del, samlet omkring Ud-
valgene, som er bragte tilstand for Til-
feldet, saa disse høret ikke engang
paa det, som bliver talt. Er dette
verdsligt?

Saa bruges eller restaureres Kir-
ker. De sidde, som er under Arbej-
de, maasaa maasaa muligt overgaa de
andre i samme Rødslog eller Vo.
Og naar Kirken er færdig, saa skal
Udsynet forbedres fra Tid til anden
med de Venge, man kan faa til ved
„Porties“ og lignende. At hundre-
der af Millioner Sedninger og Sø-
der sidder i Dødens Roturser —
det er ikke saa stort at tænke paa.
Og at Tusender af vort eget Folk
paa Jædremissionærerne holder
paa at jule med i Gudstjenestens
Zunne, det retter sig vel, naar det
liger om. De faar vel Anledning til
(Fort. Side 5.)

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Dept
Transients a Specialty
Free baths.

Alterbilleder Portraetter og Krestbilleder
maaleres og tegnes godt og
billigt. Alt Arbejde garanteret. 17 West Superior.
Et godt Arbejdslokal. Skriv eller Kom til
Erne Berger, Artist.
514 Wash. St., Portland, Oreg.

Boghandel.
Vi tilbyder os at anbefale godt god
Udvalg af norske og danske Bøger. For
Katalog med et Tillæg sendes postfrit til
enhver paa forespørgende. Det bedes be-
merke, at dette Tillæg indeholder en
række over engelske Bøger, samt en række
over Pøger, som vi har tilbudt siden 1905.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.
eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Se paa den lyse røde Lap!

Dr. A. P. Johnson,
Kørlig Væge.
Kontor: 933 Pacific Avenue
1002 Broadway (Spokane)
Kontor-Telefon: Main 1952, Hjemtelefon: 24. Main 750
Postl.: 701 So. 2 Street.
TACOMA, WASH.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge
med dets Doktor Recepter samt for alle
famille Mediciner af alle Slags — (sa-
som: Hofmandsdræber, Rast-
dræber, Rigadalsom etc.
Spøskeren er altid villig til at give
Raad om enhver.
Post-Ordres afsendes pr. Dampbrev.
Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1/2 Ave. N. 5th Street
Seattle, Wash.

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligger overfor Central Park
Los Angeles, Cal
Høflige Betj. God Betjening. Moderat i alle
Densender. Hotel og Bote under samme Skjorte
P. P. PAULSEN, Prop

W. & S. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Efter eller ved Bestilling af Krestbilleder
Krest. Udsnitte, Krestbilleder, Tebilde-
ter, Selvbilleder, Billeder, Postkort
og Krestbilleder. Skriv eller Kom til os.

Standinarist
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Telefon Main 7724
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Lutherist Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Kæmpehus og det nye Vandingssted for Emigran-
ter. Barge Office.
Krestligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.
Pastor E. Peterien, Emigrantmidlæ-
ner, træffes i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne si med
Raad og Daed.
Hus, som kommer fra N. ex. Hæret over Belt
Line Street car lige til Gæst

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klases
Linier

WISSELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa
hvert Par Sto, om
du kjøber hos Smith Denricksen Shoe
Company, 936 Pacific Ave. Tacoma.
Hørst toles. 7' von „Herald“.

**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**
Complete udval
Linoleums, Carpets,
Møbler, ovns og crockery.
229-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE, WASH
Telephone Main 2494

**NORRLANDS
PHOTO CO.**
Øjdræt af J. Avenue og Broadway,
Ballard, Wash.
Skandinaviske toles.

KLÆBO DRUG CO.
(Stiftet 1889)
Det Specialiseret af dets Recepter med
beagle fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

The Post Office
Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Dr. McEachern, M.D.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
Klædeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Dewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - - Office Main 166
Residence - - - Rod 3681
- - - Main 2812
Undertaking Pariors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

„Pacific Herald.“

Kristelig Ugeblad, a religious weekly, bogen af Verdenskonferensen for Pacific District af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor A. D. Wjerke, South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Det. J. S. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjedes af Pastor S. W. Kjemogel.

Erne adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Aaret.....	50 cts
Halvaaret.....	25 cts
til Norge.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Pastor O. J. Ordal har nu, dels af Helsehensagen og dels for det meget Arbejde han har at gjøre i sit vidtstrakte Raad, vel sig udsagt til at resignere som Redaktør for Pacific Herald. I over to Aar har han med stor Dygtighed og Flid redigeret Bladet. Dette Arbejde har han udført, uden nogen Godegjærelse, ved Siden af sin Haldsgjerning. Nu har han nu lært sig nødt til at tage Afsked som dette Blads Redaktør, saa er vi forvisset om, at vi udtaler Veibesens Onske, naar vi frembærer en hjertelig Tak til ham for den Skjønsmhed og Flid, han har udført i dette Arbejde ved Gang paa Gang at fylde Bladet med god, sund Værdning.

Den kristelige Frihed.

Uddrag af et Referat ved Kredens det paa Camano.
(Af Pastor O. J. S. Preus.)

Væren om den kristelige Frihed har Luther træffende sammensatt i disse to bekyndte Sætninger: 1. „Et kristenmenneske er en fri Herre over alle Ting og ingen underdanig. 2. Et kristenmenneske er en hienelstligtig Træl under alle Ting og enhver underdanig.“ Dette er i Doerensstemmelse med, hvad Apostelen Paulus siger i Rom. 13, 8: „Jeg er fri alle Ting og har gjort mig til alles Tjener.“ Vi har her to tilføneladende modsatte Paastande, som dog begge er sande. Naar det derfor bliver klart for os, hvoreledes disse to Ting kan siges om et og samme Menneske, da er det dermed

ogsaa temmelig nær Aargjort, hvad den kristelige Frihed er.

Skal vi forene disse Modsetninger, da maa vi komme ihu at Kristendommen, ihvovæl den har en uendelig stor Indflydelse paa vort udvortes Liv, dog ikke bare er et Sæt af Lærdomme, som simpelthen angaar det ydre Liv. Nei Kristendommen taler fremforalt til Sjælen. Naar vi derfor taler om den kristelige Frihed, da er vi inde paa et Omraade, hvor det først og fremst gjælder Menneskets aandelige Tilstand. Af Naturen er vi Trælle under Sunden.

Hvad er nu Menneskets aandelige Tilstand? Gud skabte Mennesket i sit Billede. Soaalange Mennesket havde Guds Billede var det i Frihed. Men denne Frihedens salige Tilstand tabte de ved Søndefaldet. Saaom kom som den træffe Slange og forførte Mennesket. I Frihed valgte de at gjøre hans Vilje og lod sig derved binde. Siden den Dag har hvert Menneskebaarn været født, ikke som et frit Boven, men som Kænge i Søndens Slaveri. Af Naturen er vi saaledes i Djævelens Tjeneste, trods alt, hvad baade gamle og nye Dranglerere kan tale om det lille Varus Ulykdelighed og Søndefrihed, trods al Spot mod Skriftens klare Være om Aroelonden. Det staar fast: „Sunden kom ind i Verden ved et Menneske og Døden ved Sunden og saaledes traangte Døden igjennem til alle Mennesker, idet de syndede alle.“ (Rom. 5 12).

Vi kan ikke selv frigjøre os.

Hvoreledes kan jeg nu blive løst fra Sunden og dens Herredømme? Hvoreledes kan jeg komme ud af det Slaveri, som jeg er kommen ind i og blive frigjort? Det er klart, at dette ikke kan ske paa den Raade, at man klæder sig vent og opfører sig, som om man var en stor, fridaaren Herre. Om vi i det ydre faar os selv til at se pene ud, forandrer det ikke i mindste Raade vort Hjertes Forhold til Gud, det frigjør ikke fra Sunden og Djævelen. Vi kan derfor lige meget være Djævelens lydige Børn og Trælle. Det ligger i Menneskets foræverede Natur at ville frigjøre sig selv fra Søndens og Sotans Raand. Derfor har de ad forskjellige Veie og forskjellige Midler søgt at skaffe sig selv Frihed fra Søndens Trællestand. De arme Hedninger forsøger at skaffe sig selv Frihed ved at hengive sig til det groveste Afguder. Den stolte stierke lover sine Tilhengere Frihed om de ubetinget vil tro Pavenes Raag om Aftad og Skjersild osv. Den Reformerte stierke med sin Gjerningshellighed og sit udvortes Væsen: „Tag ikke, rør ikke, smag ikke“ osv. Selv indenfor en Del af den Katholiske stierke har man tilbøds villet skjæ

le denne Frihed ved egne Midler. Bistnok paa en finere Raade. Du skal nok ikke laasjæbe dig selv, dertil er du ikke rig nok. Du skal have anstille et „gødt Forhold,“ saa skal Gud søge for Røsten. Men alt dette er dog bare Os og Straa. Gud har selv søgt i sit Ord, at vi er udmulige til alt Gødt. For egen Kraft og vore egne Anstiler formaar ikke, hverken helt eller delvis, at frigjøre os fra Søndens Raag.

Kristus har frikjøbt os.

I sit Evangelium har Herren oahenbareet os, at der er en Forløsning, en Frigjørelse fra Søndens og Sotans Raag. Hele Skriften er et Budskab fra Gud netop om dette, at vi, som er døde, hjælpeløse, ja Guds Hænder, er frigjorte af Kristus. „Kristus har frikjøbt os fra Lovens Forbandelse, der han blev en Forbandelse for os.“ (Gal. 3 13).

„Vi blev forligte med Gud ved hans Søns Død, da vi var Hænder.“ (Rom. 5 10.) I Modsetning til alt Menneskepaakund siger Guds Ord os: „Alle med forkræftelige Ting, Selv eller Guld, ere I forløste fra eders forkræftelige Angjængelse, men med Kristi dærbare Blod som et uløstligt og lideløst Raand.“

Gudog til det første Menneskepar, harer vi, vender sig den barmhjertige Gud, som de har forkræft sig imod og ræflet dem ligesom sin frellende Soand idet han siger: „Stvindens Sød skal smule Slangens Hoved.“ Han siger dem her at bistnok er de bundne, men der skal komme en Forløser og i ham skal de frigjøres. Gitter denne lærte Beretning om Jrelseren Jesus Kristus aander hele det Gamle Testamente gjennem Profetier og Oringer om det samme, nemlig at Messias skal komme, forat frelse sit Folk. Indtil endelig den gamle og den nye Raag mødes i Oldtingen Simeon, der har gøvet og ventet paa Herrens forkræftelser og nu faar tage Barnet i sine Arme. Da er Frihedens Sol, som ser gjennem Profetier og Billeder fastede sine Straaler som over Hieldtøppe, gaaet op i hele sin straalende Glans, og den ærverdige Olding udbryder i sin Glæde: „Herre! nu lader du din Tjener fare i Fred, ligesom du har søgt; thi mine Øine har seet din Frelse, som du har beredt for alle Folks Raag.“ et Vas til at oplyse Hedningerne og til en Hærlighed for dit Folk Israel.“ I hele det nye Testamente bliver nu denne Frelser malet os for Øie, og altid lægges Begjæren paa, at han kom for at løsløbe os fra Sunden. Han skalde være vor Stedfortræder. Han opfyldte Lovens i vort Sted. Han lod sig dømmes skuldig, forat vi skulde gaa fri. For os led han „en Hælvdes Skjælsøng“ og lod sig nogle til storfet som en Misdaader. Som var

Stedfortræder er det han tilslut raaber: „Det er fuldbragt!“ Nu er Forløsningsoverfæet fuldbendt. Verdens Sød er da fuldt betalt. Der er intet mere som skal gjøres eller som kræves. „Vi er frie Borgere i et nyt Raadens Rige. Den seiertrige Frelser som derfor som vor Representant gaae lige ned i Helvede og forkræft vore Jængesogler, Djævelen, at hans Raand nu er brudt. Paa den tredje Dag opstaar han fra de Døde og viler hele Verden at Seieren er hans og at Djævelens Raag er knækket.

Jænglets Dør er opladt. Der er nu aaben Adgang til Paradis igjen. Du er fri. Dette er din hele kristelige Frihed.

Vi du blive delagtig i den?

Men, siger du, hvoreledes kan da jeg arne ligdelige Menneske blive delagtig i denne Frelse? Hvoreledes kan jeg nu, naar jeg alligevel daglig Saaer, saa uude godt af denne Frihed? Jeg kan da ikke gaa hen simpelthen og forkræft mig til dette, at nu har Jesus betalt, nu er jeg fri, der er ikke noget igjen jeg selv maa gjøre?

Lad os da se, hvad Gud siger: „Saa holde vi det for, at et Menneske aliver retsrdiggjort ved Troen uden Lovens Gjerninger.“ Og atter: „I ere jo alle Guds Børn ved Troen paa Jesus Kristus.“ Hvad er der saa du maa gjøre? Jængling. Alt er der, blot du vil tro det med den Tro, som Gud giver dig. Alfsaa, vil du være fri fra Sunden og dens Herredømme, saa tro paa Jesus Kristus. Ved Troen tager du imod Guds Raade i Kristus og bliver delagtig i hans Frihed. Da bliver du, som Luther siger: „En fri Herre over alle Ting og ingen underdanig. Jæng, det ingen har Raag over dig. Dette er den kristelige Frihed.

Denne Være er imod Foruften.

Mange siger: „Det er bistnok sandt at Skriften lærer saaledes om den kristelige Frihed, men det synes dog urimeligt at tro, at det virkelig forholder sig saa. Ja det synes urimeligt for Menneskets Forstand. Derfor blev ogsaa Jesus „Jøderne en forargelse og Skrækerne en Daarlighed.“ Selv Apostelen Paulus staae ligesom forundret, naar han stuer ned i dette uendelige Skjærlighedens og Biddommens Dab og udraaber: „O Høvdens Dab baade paa Guds Visdom og Stundstid! Hvor uransagelige ere hans Domme, og hans Veie usporlige! Thi hvo har kendt Herrens Sød? Eller hvo var hans Raadgiver? Eller hvo gav ham først, saa det skulde betales ham igjen? Thi af ham og ved ham og til ham ere alle Ting, som være Være i Evighed! Amen.“ Men trods at det ikke alene er forunderligt, men den rene Daarlighed for vor Foruften, saa er det dog den rene Søndhed, som

er fagt om den freistelige Frihed. Det er en Sandhed saa vigtig at Paulus raader til Galaterne: Selv om vi eller en Engel fra Himmelen prædiker et andet Evangelium for eder end det, at vi have prædiker for eder, han være forbandet." For Lutheriske Meste har hørt tunge Klange for at værne om denne Sandhed.

Alles Tjener.

Men den, som ved Troen er delagtig i Kristi Frihed han er ogsaa fra en anden Side seet bleven alles Tjener. Han er, som Luther siger: „en tjenestefærdig Tjæl under alle Ting og enhver underdanig." En haadan kan ikke undlade at gjøre gode Gjerninger. Han vil i alt lade Guds Ord være det bestemte for Ord og Gjerninger baade med Gud og Mennesker. Han vil i Frihed afholde sig fra alt, hvad der kan volde hans svagere Brødre Fornægtelse og bringe dem til Fald. Han vil endog med Apostelen Paulus aldrig æde Kjød, om det skulde volde Fornægtelse. For Eksempel i Brug af stærke Drikke vil den kristne, om han end ved, at en ret Brug af dem ikke er Synd, gjerne give Afkald paa det for ikke at give Anstød. Og saaledes i alle haadanne Middeltig, som hæver sig for udbudte eller betalte i Guds Ord. Apostelenes Formaning: „Men her til at alle denne Eders Frihed skal blive de frøbelige til Anstød." vil altid være afgjørende for ham. At opregne de enkelte Tilfælde i en kristens Liv, hvor den freistelige Frihed kommer i Anvendelse, vilde her føre for vidt. Nefullstet kan opsummeres i de følgende Ord af Paulus, som enhver kristen altid maa sætte kunne blive hans egne: „Thi skönt jeg er fri fra alle, har jeg dog gjort mig selv til en Tjener for alle, forat jeg kan vinde des flere, og jeg er bleven Jøderne som en Jøde, forat jeg kan vinde Jøder, dem, som er under Loven, som den der var under Loven, forat jeg kan vinde dem, som ere uden Loven, som den, der var uden Loven, som den, der var uden Loven (endog jeg ikke er uden Loven for Gud, men i Loven for Kristus), forat jeg kan vinde dem, som er uden Loven. Jeg er bleven de frøbelige som en frøbelig, forat jeg kan vinde de frøbelige. Jeg er bleven alt for alle, for at jeg dog endelig kan frelse nogle. (1 Kor. 9, 19-22).

Serdolighed.

(Aotri. fra Side 3.)

at han vænne døbte og saa — ja Konfirmationen var vel ogsaa borte, men den er nu ikke lald om i Bibelen.

Og mange vil jo høre Menigheden til, som vel ikke har stort mere Brug for dens Gøder end Taab og Konfirmation samt Jørdhøstelse, naar nogen dør.

Der trænges Bættelse. Bættelse baade i religiøs og sirlig Forstand. Na, hvor det trænges, at Herrens viede Tjenere ikke rives med af denne Strømbatning, at ikke disse for at være tilvæns med den lifte Verden naar af og tiller sig lige med den. Na, hvor det trænges, at de kristne i Menighederne kan være et virkeligt Salt i Mandskeden. Ofte fristes jo disse — og mange er faldne i den fristelse — til at forlade Menigheden og søge sig et sirligt Gjern inden de hvide Mølle, som dømmes sig selv og det. Nei, det er ikke Veien for dem. Dermed gjør de bare Cudt, langt mere Cudt, end de selv forstaa. Ved dette gjør de Igrunden af hund Skiftendom mistænkelig i Herrens Ørens Øine. Nei, alle levende kristne skal staa i Menigheden og i sin Herrens i Arbeidet. Og ingen af dem skal frygte for, at deres Arbeide er forlangt. De er og skal være et Salt. Og naar de naar staa Skulder til Skulder med Menighedens Gæde, saa vil der kunne gjøres meget. Og Vænnen for sigt Arbeide skal ikke udblibe. For gammel og ung.

Fromme Pastorsens Indflydelse.

Superintendent Pichsel skriver i sine „Erindringer" følgende: En Dame kom jeg engang havde konfirmeret, som regelmæssig til vore Gudstjenester, men hendes Mænd kom aldrig. Da hun engang raakte mig Haanden til Afsked, saurte jeg hende: „Hvorfor altid alene?" Hun svarede: „Min Mænd gaar ikke til nogen Kirke, han anser det for overflødig, han ved det allsaammen for." Dertil bemærkede jeg blot: „Om ikke uden Skuld er De dog ikke borte, at han ikke ledager Dem."

Den følgende Søndag var hun paalagt og lærdig til at gaa til Kirke; men førstend hun forlod Huset, gif hun endnu engang ind i det Bærelse, hvor Mænden var. Da hun raakte ham sin Haand, læste han i hendes Ansigt det Spørgsmaal, der ikke blev udtalt med Ord. Han rejste sig op og sagde: „Jeg vil gaa med Dig." Kvinden kunde heller ikke nu tale, men holdt ham om Halsen og kyssede ham. Siden den Tid har jeg altid seet den sidste Side om Side i Kirken. Engang spurte jeg ham, om jeg maatte besøge ham i hans Øjent. Han svarede: „Det vil glæde min Kustru meget." Jeg gif. Da vi havde spist, bragte han Bibelen frem og lagde den foran mig. Jeg læste den 103de Salme og holdt en Bøn. Ronen var paa mig som en der har vundet en stor Seier, og sagde: „Hvunder Dem ikke, Dr. Pastor, vi læser nu hver Morgen et Stykke i Bibelen." Da jeg gif bort, var Mænden meget venlig; han led-

lagede mig til Øren og bad mig komme snart igjen.

Den sandede Fremhed giver Kvinden en stor Magt over alle sine Husfolk, og gjør hende selv effeerdig. Hun bliver ogsaa effet og afholdt af sin Mand, selv om han har andre Anskuelser end hun; han vil dog ikke gjerne tale eller gjøre noget, hvorved Kvinden skulde føle sig ubevogtelig berørt. Vænnene vil ogsaa høre hende, og bestræbe sig for at være Forældre til Behag. — „Gemeinde-Blatt."

Om det hellige Blod.

Baron von Giesler saa i 1713 hos af Pest i Wien. Han var nær Døden. Den eneste i Bærelset var den katolske Prest, som netop havde givet den Døende den sidste Olie, som Katolikkerne tror er et Sakrament, der vil hjælpe de Døende frem til Selighed. Førstend nu Presten forlod Bærelset, vendte han sig endnu engang til den Døende og raabte med høj Røst ind i hans Øre, at han skulde forlade sig alene paa Kristi Blod og Hjertenske. Helgenerne kunde ikke hjælpe ham.

Den dødsfæge tog dette dybt til Hjerte, og som han saa der paa sit Leie, forlod han det. Men da han ved Guds Raade atter havde gjenvundet sin Sundhed, sagde han til Presterne, at de to Hundrede Kloster, som skulde lases for hans Sjæl, intet nyttede. De søgte da at bringe ham til Tausbed, og han maatte skundsomt flygte fra Landet.

Saaledes kom han til Remningen. Der skede det, at hans Bert blev indbudet til et Bryllup og bad ham følge med. Han fulgte med, idet han tænkte, det kunde dog være morsomt for en Gangs Skuld at se, hvorledes det gaar til blandt Lutheranerne. I Kirken vil han høre den gamle Superintendent Wachter læse og tale om Kristi Blod, som reiser os fra al Synd, og over Alteret vil han se et Billede af Presteren paa Korset. Han sølte sig selv i en Tegm. Da Bryllupsgæsterne gif fra Bordet, og enhver efter Landets Skik gav det unge Egtepar en Gave, forærede Baronen dem et Guldstykke. Men de sagde, at de ikke vilde tage imod det, uden han lovede at tilbringe et Par Dage hos dem. Det maatte han da gjøre. Der fik han for første Gang i sit Liv se en Bibel. Da han slog op i den, stod der: „Jesu Kristi, Guds Søn, Blod renser os fra al Synd." Forunderligt! Nu kunde ingenting mere helde ham tilbage. Han modtog Undervisning af Superintendent Wachter og blev høitidelig optagen i den lutheriske Kirke. Men han blev nu saa forfulgt af Katolikkerne, at han maatte stilles under Syroddets forskjellige Bestyrelse.

Vinsechten gif han til Skrifte og til Kæbberne. Der modtog han Afgjøring for sine Synder foran Alteret. „Hvor Jesus hang paa Korset," som han selv fortæller, „i Overværet af mange Mennesker baade af høj og ringe Stand, og imens med mange Tusende Tærere, og jeg tror, at Jesus visstelig har toet mig ten fra mine Synder med sit Blod og gjort mig aldeles fri fra al Synd."

Han havde forladt al Verdens Gøds, men havde Del i det hellige Blod. Og alle, som ber paa Jorden hender dette Blods Kraft, skal træde ind i det lange Lag af utallige Sjæle, som engang hielte i den søljige Himmel med hvide Skader skal leve i alle Gøds, at han har tilgivet deres Synder for det hellige Blods Skuld, som rundt for dem paa Herrens Træ. — „Der Lutheraner."

Sori Arbeidsfelt.

Paa Grund af Ubeslutning om man „Herald" denne Uge trykkes lidt tidligere. Nogle Indsendelser maa derfor ligge over. Julebøerne bedes indstille.

Ballard.

Pastor Christensen læste sidste Søndag et Brev fra Jellesformand Aaren, i hvilket denne opmuntret Menigheden til alvorligt at holde ved med den Menighedsforstand, som er begyndt. Da saa mange Familier har fluttet ud af Væen i det sidste, har det været en Trøstens Tid for Støen. Den bringes nu af 16 Børn. I en Konfirmandklasse paa 32 Medlemmer er der flere, som i sin Tid gif i Menighedsforstand.

Veder Svend Frederiksen og Lillie Olsen fra Richmond Beach blev Søndag den 17 dennes agetviede. Brudgommen er Halka-Jøder og har tilbragt flere Aar i Rom. Bryllupsgæsterne var alle Halka-Jøder og det var huggetigt at træffe dem igjen. De maatte falde ved Richmond Beach.

Der har i det sidste været mange Halka-Jøder, som har hilet indom. Bland dem er der flere Ungkarle, som skal til Norge i et Ørende, som ikke kommer andre ved. Maatte de have liget saa ved Væen i Norge som de har haft i Halka.

For Søndagsforstand har sendt 3 Tusin Julekort til Barnche, met ved Teller. Men ikke at strøbe til vore Missionærer. Det vil opmuntre og stærke dem.

Risø Gunda Belling fra Rom, Halka, som forleden hjem og skal nu til Parlandsforstand. I Rom er hun Medlem af vort Kirkefor. Hun er vel den første Elev vor Skole, som er fra Rom. Velkommen!

Interbau.

For omtrent 2 Aar siden blev en lutherisk Svineforening stiftet her ved Interbau. Dens Formaal er at arbejde for Niece og Niosken samt gode Jattigheds eller Gode. Ved sidste Møde blev det besluttet at sende \$1 til Indremissionen. Det er ikke nogen stor Sum, men vi er heller ikke mange i Foreningen endnu.

Naar vi skal holde Bazar, sætter vi over Gjorden til Ballard. Da Ballard-folket er vore Naboer og altid har vist Interesse for vor Forening, blev det endvidere besluttet at sende \$15 til Sions Menigheds nye kirkefond. Vi har nemlig hørt at Menigheden har høbt Vot og skal opføre en stor Kirke. I Interbau er det hvert Aar en del unge som gaar til Konfirmation i Sions Menighed. Der er ogsaa 3 Børn som gaar i Menigheds-skolen. I Foreningen er Mrs. Amos Olsen Præsident og Mrs. K. O. Dien Sekretær og Kassierer. Omtrent alle i Foreningen læser Pacific Herald.

Skagit.

Sangt op i Nord Dakota holdtes Præstlap den 27de Okt. Strafs efter Præstlapet riste Brudeparret ned til Storm City, N.D., for at fejre Slagt og Bønner, og for lidt over en Uge siden tog de af G. R. Jernskanen ved Air, Wash. Den næste Dag møder en hel Skare af Irøndere, Karnd, Røvlere og Børn frem for at hilse dem velkommen. Ikke nok med det, men de læses ind i et splinder nyt Hus, med 8 Værelser, som er bygget for dem, og ikke det alene, men Ogsaa er forsynet med en hel Del af det mest nødvendige Husholdning. Men hvem er det da de gjære sig Stas af her ved Skagit? Jo, det er deres Freit og Sjælesørger, Past. D. Angebritson, som nu kommer med sin Brud for med forogret Straff at bygge Guds Niece iblandt dem. Gud velsign Past. og Mrs. Angebritsons Virke til mange Sjæles Frelse.

Bekjendtgjærelse.

Anget Sund Special Konferens møder om Gud vil, i Parland Tirsdag den 10de og Torisdag den 12de December. Korporationsmødet holdes Onsdag. Konferensens Møde aabnes Tirsdags Formiddag kl. 10 præcis.

I. H. Skov

Kassierer for Pacific District 2118 So. 3 St., Tacoma, Wash.

„Det er kun Væbers Ord.“

(2 Aug. 18, 20.)

(Blindlag.)

Hu brod Vatteren løs igjen, den

ne Gang dog ikke over mig, men over Doktoren. Men da bruste Doktoren op og sagde: „Gode er det for en Andagt, der kan holdes indenfor fire snævre Vægge? Mit Tempel er et andet. Jeg træder ud i Guds frie Natur, hvor den blå Himmel udspænder sin Svølvning over mit Hoved, og Eugene breder sit grønne Teppe under mine Fødder, hvor Skov og Bjerg danner Mur og Taarn, og hvor den brulende Flod og Vindens Sufsen gjør Ogelthensle; det er et Tempel Gud og Mennesket lige verdigt — og der beder jeg.“ Denne lille Tale holdt Doktoren i det mest formfuldendte Sprag, som jeg har hørt i disse Dage, og med en Betsalenshed og Begjæstring, der ikke kunde undlade at gribe og fængsle alle Tilhørerne.

„Gad De været i dette Tempel idag?“ spurgte jeg.

„Idag . . . ja . . . ikke“, svarede han forlegen; „jeg havde ikke Tid.“

„Men maatte idag for otte Dage siden?“ spurgte jeg videre.

„Nei, da var jeg der heller ikke“, svarede han.

„Gad De været der en Gang i Løbet af de sidste Maaned?“

„Sæller ikke det.“

„De synes at gjære en meget forfrem Brug af Deres Tempel.“ bemærkede jeg.

Doktoren laag, de andre lo.

Jeg fortsatte: „I mit ringe Tempel, hvor jeg har været idag, kan De ikke beder; det er Dem for snævert. Men i Deres betydelige Tempel, i hvilket De ikke har været i de sidste seks Maaned, der kan ogsaa jeg beder, det er ikke for stort for mig. Jeg vil nu gjære Dem et Forslag. Om Selskabet har haaber jeg at vende tilbage her til for at opholde mig her nogle Dage, og vil indrette mig saaledes, at en af disse Dage bliver en Søndag. Jeg skal nok forsøge underrette Dem om mit fornuft, og saa gaar vi to Søndag Formiddag fra den lærmeide By ud i Guds frie Natur, hvor den blå Himmel udspænder sin Svølvning over vore Hoveder, og Eugene breder sit grønne Teppe under vore Fødder, hvor Skov og Bjerg danner Mur og Taarn, og hvor den brulende Flod og Vindens Sufsen gjør Ogelthensle. Herved vil vi ikke tale om Litteratur, politisk o. lign., men stille somle vore Tanker. Naar vi saa kommer ud paa den grønne Eng, vil vi knæle sammen paa det bløde Teppe, tilbede Gud, som har skabt alle Ting, og som skaber Deres og min Livsgang, og love og prise ham for alt det gode han har gjort imod os. Vil De være med til det?“

„Nei“, sagde han efter nogen Betænkning, „det vil jeg ikke.“

„Sorgeligt“, svarede jeg, „at De som har en saa udviflet Sans for Deres Tempels ophøiede Karakter, all-

genvel aldrig betragter det som en andagtig Tilbeder.“

Dette var mine sidste Ord. Men ingen lo mere; thi der var nok flere end Vægen som satte sig trauue. „Mirakloffen.“

Debuterende.

„Skal De rejse vest paa?“ spurgte en solid firskoaren, midfaldrende Mand med et søndt, velviligt Ansigt, der var forsynet en Del Silkekræft.

„Ja, og De?“

„Jeg rejser til Mandate.“

„Til Mandate?“

„Ja, jeg har været der i fire Sommer. Sommeren er deilig der, men kort.“

„Hvor beholder De Dem saa om Vinteren?“

„Da var jeg paa min Ranch“ og hørte i det vestlige Kansas.“

„Hvem siger saa Ranchen,“ naar De er borte?“

„Jeg har tre Sommer paa 17—19—21 Aar.“

„De er lidt unge til at styre saa meget.“

„Ja, men Vatteren siger Vatterne.“

„Det er ikke altid saa let for en Moder at styre en Afsk Vatter, naar Vatteren er borte.“

„Jeg fandt herude sig paa en Gang for mange Aar siden. Den var lidt fin paa det. Men hun lærte at ride og styre en Ranch“ saa godt som jeg; men satte en „Jasja“ læste hun alder.“

„Alligevel maatte det være svært haade for Dem og dem hjemme med den Rollen til Mandate hver Sommer.“

„Jeg talte for nogle Aar siden nogle Indvandre Dollars, og saa ment: ja, at jeg vilde se at saa dem igjen i Mandate.“

„Hil De dem saa?“

„Ja, det er min sidste Sommer i Mandate. Jeg arbejder nu hoo“ jeg har der, og saa bliver jeg hjemme.“

„Gad De flere Børn?“

„Ja, jeg har en Datter.“ — det skænkede han brat. Der kommer nogle underlige Trækninger om Munden. Omsaa kaldes af de store Druer der, der dog forsvinder Sædet. — Vunder os lidt, mens Omsaa lærer, og Mundergærne kommer i orde; igjen. „Alle Ven.“ tænket jeg ved mig selv, „der er vi nok ved Centrum.“ Vidt eller liget jeg.

„De har en Datter?“

„Ja, hun er 15 Aar, og hjælper sin Moder.“

„Hun kan vel ogsaa ride?“

„Jeg hørte en graa „Fenny“ for 25 Dollars til herude for et Par Aar siden. Hun vil altid vinde en 20—30 „Kod“ paa Hælen for den bedste af sine Brødre.“

„Men hun skulde jo ogsaa lære andet.“

„Hun spiller Piano og lynger for hele Huset, men hun skal i Skole, naar jeg kommer hjem. Vi har en dygtig katolsk Skole i nærmeste By, men jeg lider ikke Katolikkerne, for de har saa mange Afguder.“

„Gad de Afguder?“

„Ja, de beder ja til Jesh og Maria og saa en Masse andre helt ned igjennem. Det er ikke andet end Afguder. De ender med at blive Bedringer og glemmer den ene hvide Gud.“

„Gode skal Deres Datter lære i Skolen?“

„Ja, hun skal nok lære mange Ting, som jeg ikke hender noget til; men jeg vilde gjerne, at hun skulde lære Historie, for det er det bedste af det hele. Det saar man Bessod om al Ting. Gad De hørt om Kapselen den store?“

„Ja, hun var en dygtig Mand.“

„Hun skulde have været 6 Lommer højere, det havde været bedre for ham. Hender De Alexander den Store? Husker De, hvor han slog den fine Perlorfonge, og tog alle hans kostbare Ting? Alexander var ikke fin paa det, han lignede nok mere en „Cowboy“ fra Vesten.“

„Gode siger De saa om Luther i Worms?“

„Luther var en Hjernesagl. Underligt, at Katolikkerne ikke blev helt adslagt. Men Mennesker vil ikke ud af Væggen.“

„Ja, ikke alene talte Luther Sandhedens Sog, mens han levede, men saa Warburg overtalte han Bibelen, og den var tall siden.“

„Det var hørdt for Luther paa Warburg.“

„Gode mener De?“

„Jeg mener for saadan en Skarl at hvide strengt inde, der duer slet ikke. Johannes den Tøber læb det ogsaa for, da han blev spættet inde. Den Slags Koff skal have Fribed til at reparere lidt paa den gamle Verden, den behøver det hørdt nok.“ vedblev den uarbejdsdige Arkitektmand.

„Gad De ikke været bange for at sætte Fiet til i Mandate, som saa mange andre?“

„Nei, slet ikke. Det er en, der vager. Og saa“ — Trækningerne om Munden kom igjen. —

„Og saa?“

„De beder for mig der hjemme. Min Datter har været et forunderligt Børn fra siden af. Vi andre beder, — aa ja — men hun forer næsten altid, hvad hun beder om, og hun sagde til mig, da jeg rejste første Gang: „Var du nu bare trug, Tøder.“

Jeg vidste godt, hvad hun mente. Hun mener, som kan saa den alværdige Gud til at tage sig af mig, naar jeg herdes derude, og det tror jeg nu for Resten ogsaa, hun kan. Hun er

lidt overopendt. For nogle Aar siden havde vi en ualmindelig Snestorm, som tog en Del af vore Kreaturer, men den tog næsten alt fra vor fattige Robo Grants. Som nylig havde begyndt en "Ranch." Min Datter var den Gang 9-10 Aar og havde i Alve — deilige Raine. Zoo fodler hun en gammel Delt. Inger Salvene over til Grants og siger, at hun kan beholde dem. Ingen vilde noget om det, for hun kom hjem igjen og fortalte, at hun havde givet Grants sine Kalve. Jeg blev lidt vred paa den Løs i Hækket — hun kunde da have talt om det først — men der var jo ingen Ting at giere ved det nu, og om Aftenen kufede jeg Gud for hende, og bad om at hun maatte vedblive som hun havde begyndt — naturligvis ikke bliv ved at give Kalve bort, men —

"Ja, men naar hun ikke maa give Kalve bort eller lignende, saa kan hun ikke blive ved, som hun har begyndt."

"Ved De, hvad jeg har lovet mig selv?"

"Nei."

"Det var den Dag, da jeg tog min første "Glair" i Moudote, da troede jeg: Terlem det loffes, saa skal Barneet have nogle Penge, som hun maa gjæve med, lige hvad hun vil. Det er gaaret godt alt sammen. Nu naar jeg faar solgt, skal hun have 500 dollars, 100 dollars for hver Sommer. Gud vide, hvad hun vil gjæve med dem — Grants trækker ikke længer; thi al Ting loffes for ham fra det Øeblik, han til de fire Kalve."

Raa, vi samtalede afsluttigt mere, men da jeg senere gjorde det hele op kom det til at se saadan ud: "Ranchen" der nede i Kansas er som en li den velstyrete Stat i Staten. Stude-ten er outrent saaledes ud: Datter fikker Mutter — Mutter fikker Gutterne — Gutterne fikker alle de firdenede derude paa "Ranchen." Datteren hjælper sin Moder, spiller og synger for hele Sulet og saa — fikker hun Datter. Det sidste er ikke jult, som det skulde være, men naar ingen ved det, saa gjæve det vel ikke saameget, og fikker Herren blot hende, saa gaar det godt. — Str. Biter i "Blf."

Pacific Districts Prester og Menigheder.

H. N. Fjernagels Rald, Wash.
1ste Søndag i hver Maaned: Aereborn, Al. 11 Formiddag.
Stanwood, paa engelsk, Al. 7.30 Eft.
2den Søndag: Trefoldighed, Al. 11 Form. Camano, Al. 3 Eftermiddag.
3die Søndag: Trefoldighed, Al. 11 Form. Florence, Al. 3 Eftermiddag.
4de Søndag: Trefoldighed, Al. 11 Form. Camano, Al. 3 Eftermiddag.
5te Søndag: Aereborn, Al. 11 For.

Olaf Egert Rald, Cal.

Los Angeles: Gudstjeneste hver Søndag Form. Al. 11 og Aften Al. 7.45 i Kirken paa 933 S. 27th St. Tag Vernon eller Griffith Ave. Car.

Thos. F. Reiter Rald, Ore.

Altaria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjörnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag Al. 10.45 og Aften Al. 8.
Dulacy: Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Al. 11 Form.
Oak Point og Astoria, Washington: Gudstjeneste efter Tilhoening.

C. G. Pelleffson Rald, Idaho.

Fort Jellers Menighed, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Al. 11 Formiddag. Søndagsskole ligeledes Al. 10 Form.
The Eng. Luth. Kongregation, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Al. 3 Eftermiddag.
Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudstjeneste i Gang i Maaned. Søndagsskole for Gudstjenesten.
Immanuel's Menighed ved Kamiah og Kooskia: Gudstjeneste efter Tilhoening. Vordagsskole hver Gang, der er Gudstjeneste.

Rennewick Menighed, Rennewick, Wash.: Gudstjeneste efter Tilhoening.
Predikensplads ved Joel og Howell: Gudstjeneste efter Tilhoening.

H. H. Parfoss Rald, Cal.

Sacramento: For Jellers danske ev. luth. Menighed. Gudstjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned Al. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen Al. 7.30 i Puthian Castle, Hjörnet af 9de og 3 Ste.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maaned Al. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 4 Mill St fra Suisun. Søndagsskole Al. 1.

Tivermore: Gudstjeneste efter Tilhoening.
Pleasanton: Gudstjeneste efter Tilhoening.

Vasa Robles: Gudstjeneste efter Tilhoening.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tilhoening.

Tacoma.
For Jellers evang. luth. Kirke af den norske Synode, Hjörnet af 17de og 20. 3 Ste. So. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Al. 11 og Aften Al. 8. Søndagsskole Al. 9.30 Form.
Cnr J. S. Press, Pastor.

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjörnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Al. 11 og Aften Al. 8. Søndagsskole Al. 9.45.

H. A. Stab, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel: Main 4438.

H. W. Sörensen Rald, Cal.

Newman: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Al. 2 i den norske lutheriske Kirke. Søndagsskole Al. 1.

Los Banos: Gudstjeneste den 2den Søndag i hver Maaned Al. 2. Søndagsskole Al. 1.

Stockton: Gudstjeneste den 4de Søndag i hver Maaned Al. 2.30.

O. Hages' Rald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. Al. 11 og Aften Al. 8 i Vor Jellers hand. evang. lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjörnet af S. 10 og Grant Sts. Tag Selwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til S. Grant St.

Relfo: Gudstjeneste efter Tilhoening.

H. O. Whites Rald, Silverton.

Silverton hand. ev. luth. Menighed: Gudstjeneste paa norsk de 2 første Søndage i Maaned Al. 11 Form. Gudstjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maaned Al. 7.30. Ungdomsforeningens midter den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Harlow ev. luth. Menighed: Gudstjeneste den sidste Søndag i hver Maaned, Form. Al. 10.30 paa norsk og Aften Al. 7.30 paa engelsk. Gudstjeneste den anden Onsdag Aften i hver Maaned Al. 7.30 paa norsk.

Sedaville ev. luth. Menighed: Gudstjeneste efter Tilhoening.

H. Pedersen Rald, Cal.

Santa Barbara: Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Al. 11 undtagen den 2den og sidste Søndag i Maaned, da Gudstjenesten holdes Al. 7.45 Aften. Kirken ligger paa Hjörnet af Bath & First St. Tag Oak Park Car. Tel: Home 1218.

G. H. Stenards Rald, Cal.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 A. M.; Sunday School at 10 A. M.; En Day School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 P. M.

S. V. Høstvedts Rald, Oakland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church
32nd & Linden Sts.

Gudstjeneste hver Søndag Al. 11 Formiddag. Søndagsskole Al. 10.
Masonic Hall, Fruitvale:
Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Al. 2.30 Eftermiddag. Søndagsskole hver Søndag Al. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Huofoell: Gudstjeneste hver første Søndag i hver Maaned Al. 3 Eftermiddag, og Al. 8 Aften.

Pacific Districts Prester.

- Koloy, C. O. Portland, Wash.
- Sage, C. H. 11, Lawrence, Watson St., Wash.
- Strom, J. Everett, Wash.
- Stellan, J. 123, Oakland, Wash.
- Smith, W. 808 N. og First St., Seattle, Cal.
- Sjerve, S. C. 18 og Teaman St. Wallingford, Wash.
- Sjoberg, E. Everett, Wash.
- S. H. Stenard, Tacoma, Wash.
- Schroeder, W. H. 15 1/2 Ave. St., Seattle, Wash.
- T. Stenard, 144 Franklin, St. San Francisco, Cal.
- Tenn, J. C. 1001 Alameda St. 24, 19th St., Tacoma, Wash.
- Wagt, Carl 1018 S. 77. St., San Francisco, Cal.
- Walt, F. S. 2800 Franklin Ave., Everett, Wash.
- Wassberg, C. 1221 Colwell St. San Francisco, Cal.
- Wagard, C. 40 E. 10 St. 24, 1st St., Everett, Cal.
- Wahlberg, S. H. 90-11, Colwell, San Francisco, Cal.
- Wahlberg, S. H. Tel: 2108 St. Portland, Wash.
- Wahlberg, C. H. Seattle, Wash.
- Walden, C. W. 10 S. 4. St., Tacoma, Wash.
- Wahlstedt, C. A. 2307 Franklin Street, Wash.
- Wahlström, J. J. 1111 St. Tacoma, Cal.
- Wahlström, W. H. 1000 C St., Tacoma, Cal.
- Wahlström, W. 124 Franklin St., San Francisco, Cal.
- Walt, Thos. W. 417 1/2 St., Olympia, Ore.
- Wassberg, C. O. 6 1/2 og 118 Ave. Wallingford, Wash.
- Webb, C. J. 1400 Franklin St. 17, 1st St., Wallingford, Wash.
- Webster, W. 1000 Alameda St. Santa Barbara, Cal.
- West, Carl J. O. 1701 So. J. St. Tel: Main 1770 Tacoma, Wash.
- Wick, O. H. Tel: Main 4220 1423 Thomas St., Seattle, Wash.
- Wickman, O. W. 147 S. Stewart, Cal.
- Wickström, E. W. 2222 Howard St. San Francisco, Cal.
- Wiersma, O. W. Tukwila, Wash.
- W. C. Wigglesworth, Everett, Wash.
- Wirth, H. C. Silverton, Ore.
- Wittner, H. V. Wallingford, Wash.

Office Phone Red 238
Residence Phone Red 508

F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
835 COMMERCE ST.
Cnr. Jefferson Ave
TACOMA — WASH.

BEN WILLARD
Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD — WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD — WASH.

ROBT. W. COLLINS
Says & Wagner Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landselskabsmed. Læns
COEUR D'ALENE, IDAHO

Parkland Nyheder.

Kadraget til Skolen.

J. B. Johnson, Tacoma	\$ 10.00
J. Offerdal, Parkland	50.00
Bed L. E. Sætra—	
S. A. Thompson	10.00
D. Christoffersen	3.00
Jøer A. Ege	20.00
A. Sundeby	1.00
R. J. Mølstad	25.00
S. Satrem	5.00
C. Sponheim	1.00
S. S. Sig	5.00
N. S. Sig	10.00
Mrs. R. S. Sig	10.00
Dans Nedertli	25.00
S. S. Erdahl	25.00
G. Tellefson	1.00
R. Ajevend	.50
Carl Varlay	1.00
Carl Olson	1.00
Jøer Bjørndal	1.00
Wife Granley	1.00
Die Haugen	1.00
Gunder Larsen	1.00
Pernit Romming	1.00
Arul Vee	1.00
Reno Gøtseith	.50
Past. N. E. Waalsen	5.00
C. S. Berger, Portland	5.00
Florence Kvindeforening	10.00
Martin Haakonstad	5.00
C. Gundersen (Subskr.)	500.00
A. C. Hoff (Subskr.)	25.00
Til Afhandlingsliste af et Bærelse fra Florence Kvindeforening (For \$35) nu	
Endvidere indbetalt paa L. E. Sætra's forrige Liste Mrs. L. Varien, (Parkland)	1000.00
R. Sandson, Kassierer.	

Til Andre Missioner.

Bed Pastor Sogoes, Offer, For Frelsers Menighed, Portland, Oregon	\$15.00
Bed Pastor D. E. Waalsen fra Kvindeforeningen i Høns Menighed, Sitawa, Wash.	10.00
Bed L. E. Sætra, Post. Lærnagel's Aald, Fra Florence Kvindeforening	25.00
Bed Past. M. A. Christensen fra den Luth. Kvindeforening ved Interbay, Wa.	4.00
Bed Past. O. C. Hellefson Sept. 29 fra Trealdigheds Menighed, Clarkston, Wa.	5.00
No. 10 fra Sannanuels Menighed, Kamiah, Ida.	6.00
Bed Past. P. Varus, fra Eureka Menighed, Eureka, Cal.	.50
\$67.10	
L. A. Skov, Kassierer.	

Rapport fra Tilsynscommiten om Parkland Børnehjem.

Tilsynscommiten for Parkland Børnehjem holdt Møde i Hjemmet Tirsdag den 19de November; kun undertegnede tre af de jeft Medlemmer var tilstede.

Commiten fandt alt ved Hjemmet i god Orden og alle Børnene friske. For Liden er der 38 Børn, og Bestyrelsen siger, at for næsten Halvdelen af disse faar Hjemmet ingen Betaling. Disse maa da opholdes af de Gaver, som barmhjertige Venner sender Hjemmet.

Maatte ret mange komme Børnehjemmet ihu med Venge og andre Gaver. Duff Jesu Ord: „Gode I have gjort for en af disse mine mindste Brodre, have I gjort for mig.“ (Matt. 25: 40). Mrs. R. P. Kobier, Mrs. P. Olsen, Mrs. O. S. Aberg.

Teller, Klaffa, Okt. 24, 1907.

Hjære Past. P. Harstad. Parkland staserne kom igaar, de har været i Teller en Uge. Som paa „Edith“ den sidste „Trip“ i Øst. I dag hører det og er rigtig Vinterveir. Det tegner til en tidlig og fold Vinter. Har nu levet i det nye Hus tre Uger. Det er en stor Forskjel mellem det og det gamle, hvad Vys, og for vore Børreljer ogsaa hvad Rum angaar. Børnenes Sovebærelser er lyse og rummelige i Sammenligning med de forrige, dog bliver især Gutternes foldt. En Klæmpe undgaar vi, at Binduer og Døre bliver blokerede af Sne, saa Tunneller maa graves til baade Døre og Binduer. Disse fyldes naar det blaafer, og under Storme kan vi være Dage uden Dagslys. Dette Arbejde haaber vi at Bunden nu vil udføre og ingen eller Liden Sne lægge sig rundt Huset. Børnene er naturligvis forsynede med sine Bærelser. Nu en Tid har Gutterne i sine fritider fra Skolen holdt paa at bringe fantmen og lugge op det „Bedrøsteri“ vi kan finde, og naar det bliver lidt mere Sne maa Kul droges op fra Stranden og faaes under Tag. Renhyderne har nu gjort 4 Klæder og 3 til skal gøres. Sædetøi efterføres og nyt gøres. Sidste Søndag havde jeg 21 Kommuni-kanter.

Tak de Kvinder, der har givet og sendt de mange og gode Klæder der kom.

Alle er friske og sender sin Hilsen. Din, L. A. Brevig.

Pacific Lutheran University Association holder, om Gud vil, sit aarlige Møde i Skolebygningen i Parkland, Washington, Onsdag den 11te December 1907 kl. 10 Formiddag. Medlemmer af Korporationen og andre Venner af Skolen anmodes venligt om at være tilstede.

R. J. Hong, President, Chr. Loones, Sekretær.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Lien's Pharmacy
Scandinavian Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvie
DRUGS, CHEMICALS, TOILET ARTICLES.
Receipts expedited hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Gor,
fulgde: Møbler, "Cigaretter", "Bøger", "Malting"
Senge, Tæpper og Glæstø, Cæter, etc. Vi hører, for ger og bytter Været.
67 Commercial St., Astoria, Ore.

Har Di været i PARKLAND?

Det er den peneste lille By nær Tacoma. Kun 27 Minutters Kjøretur fra Centrum af Byen, med moderne Street car. Her kan de kjøbe pene billige

LOTTER FRA \$10.00 OP

paa gode Vilkaar. Jordbunden er god og Vandet uovertræffeligt. Der er Kirker, Skoler, Butikker og Postanstalter paa Pladsen. De kan nyde Landets Frihed med Byens Bekvemmeligheder. Kom og lad os vise dem Eiendommen. Skriv efter illustreret Bog.

NATIONAL LAND CO.

Tacoma, Wash. 422 California Bldg